

[Jan Køpke Christensen]

ført, stod der 51.000 personer i operationskøerne, men et år senere var køen på 40.000 patienter, og ventetiden var nede på 8 måneder i modsætning til den flerårige ventetid, der tidligere var tale om. Det er altså finansieringen, vi skal have fat i, og det skal selvfølgelig ikke udelukkende være med hensyn til privathospitaler osv., men de skal også med. Vi skal ikke afvise disse instanser.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Det er fru Birgitte Husmarks bemærkning om, at de borgerlige regeringer – VK-regeringen, firkløverregeringen, eller hvad ved jeg – havde oparbejdet ventelister, for at vi kunne få privathospitaler, der driver mig herop.

Hvad er det for noget bras at stå og sige sådan noget i denne debat? Det er det rene og skære bras. De privathospitaler er kommet af nød, fordi der faktisk er nogle mennesker, der ikke har råd til at gå op til 1½ år og vente på en operation. De har et job; hvis de mister det, går de på sygedagpenge, og når de er færdige med sygedagpengene, ryger de på kontanthjælp med store sociale følger.

Det er faktisk mange forskellige mennesker, der bruger privathospitalerne. Man ser meget ofte, at det er håndværkere, arbejdere, ganske almindelige mennesker, der ofrer 100.000 kr. på en operation for at blive raske, fordi der er nogle lokale amtsfolk, der ikke vil visitere til de private sygehuse, selv om amterne jo udmærket kan gøre det. Det er ude af trit med den virkelighed, vi lever i, når man påstår, at borgerlige politikere her i salen skulle have drevet ventelisterne højt op for at fremme nogle privathospitaler. Det er noget vås!

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Jeg er helt enig med flere ordførere i, at vi bør have en seriøs debat om dette spørgsmål, og derfor er det også en skam, at grundlaget for debatten er useriøst, nemlig det forslag, vi har til behandling her.

Angående spørgsmålet om ventetider, hvor hr. Jørgen Winther stillede mig nogle spørgsmål, kan jeg sige, at jeg har ventetidsopgørelserne her fra den seneste halvårsopgørelse, der sluttede den 30. juni 1993. Den gennemsnitlige ventetid i Skejby, der blev nævnt som eksempel, var 2,6 måneder til medicinsk forundersø-

gelse og 4 måneder til selve operationen, og på landsplan er tallene næsten de samme, dog med en lidt kortere ventetid til operationerne.

Sagt på en lidt anden måde er det sådan, at 2 pct. af dem, der skulle til medicinsk forundersøgelse, ventede i over 9 måneder, mens 92 pct. var blevet forundersøgt inden for 6 måneder; og for så vidt angår de patienter, der ventede på operation, var 73 pct. – altså 3 ud af 4 – blevet opereret inden 6 måneder. Så jeg må sige, at jeg står noget uforstående over for de tal, hr. Jørgen Winther har fremført her i dag omkring netop Skejby Sygehus. Jeg ved ikke, hvorfor netop Skejby Sygehus skulle nævnes. Men det er i hvert fald ikke de tal, der indgår i den ventetidsstatistik, som Sundhedsstyrelsen har udarbejdet på grundlag af de indberetninger, man har fået fra landets hjertecentre.

Til spørgsmålet, om jeg kender til, at der er lavet nogle skøn over, om mennesker dør, mens de er på venteliste: Jeg kender naturligvis indholdet af de vurderinger, der er lavet. Sundhedsstyrelsen lavede jo en vurdering af det spørgsmål – det var også den, hr. Jørgen Winther henviste til – i april måned 1992, og den dannede grundlag for en opfordring til den daværende regering i august 1992 om, hvad der skulle gøres ved det. Det kom der nu ikke noget ud af politisk, for man gjorde ikke noget ved det fra regeringens side i 1992. Men sådan er de faktiske forhold om det spørgsmål.

Det, vi arbejder for, er altså at få nedbragt ventetiden så meget, vi overhovedet kan, også for at minimere det problem, at folk bliver dårligere, mens de er på venteliste, og for naturligvis så langt, det overhovedet er gørligt – det er ikke fuldstændig gørligt – men så langt, det overhovedet er gørligt, at komme væk fra det problem, at folk også omkommer, mens de står på venteliste. Det er det, hele bestræbelsen går på.

Måtte jeg så yderligere sige til hr. Jan Køpke Christensen, der frisk og frejdigt hævder, at der ikke er sket noget: Jeg må sige, jeg forstår det ikke helt. Aftalen med amterne ligger der, pengene er sat af til gennemførelse af aftalen, og man er i fuld gang på de fem hjertecentre. Hvis hr. Jan Køpke Christensen tog kontakt til de fem hjertecentre, ville han få bekræftet, at man er i fuld gang med at få udført det, man har aftalt med regeringen, om fordobling af hjertekapaciteten. Så at hævde, at der ikke sker noget, synes jeg er en lidt flot bemærkning.